

Symbaroum

SPELLEDARMATERIAL

ALBERETOR

Härjat hemland

FEMTE DELEN I KRÖNIKAN OM TÖRNETRONEN

SPOILERVARNING!

Detta dokument innehåller många avslöjanden rörande äventyret *Härjat hemland* och riktar sig uteslutande till spelare. Om du avser att spela och inte spela äventyret uppmanas du sluta läsa här.

DE FÖRLORADE RIKENA
ALBERETOR & LYASTRA

ÅR 23 EFTER SEGERN

0 100 KM

TITANERNA

ORDENSLANDET

ALBERETOR

LYASTRA

BENGARNA

NAKHAR

EDHEN

DE FÖRLORADE RIKENA
ALBERETOR & LYASTRA

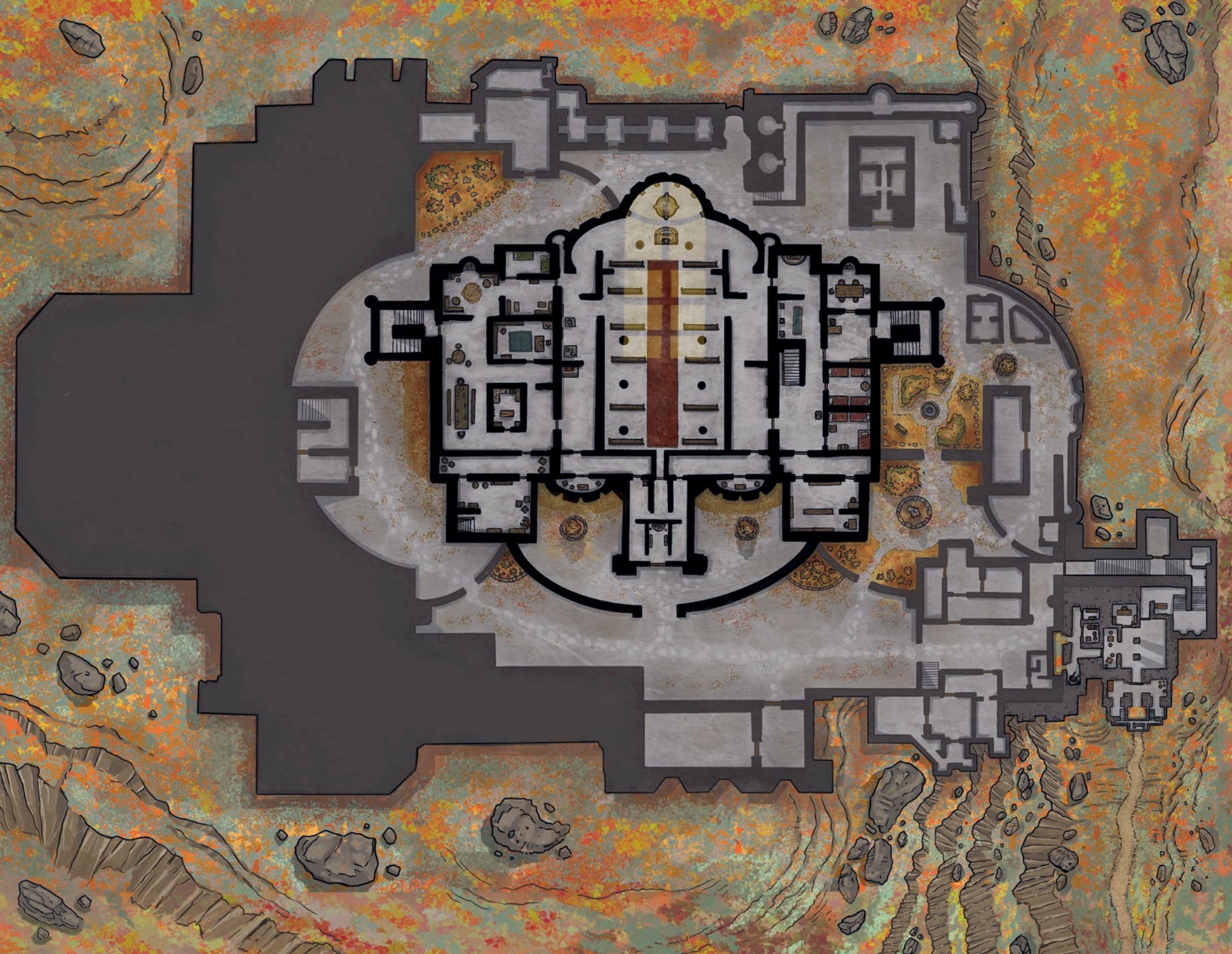
ÅR 23 EFTER SEGERN

0 100 KM

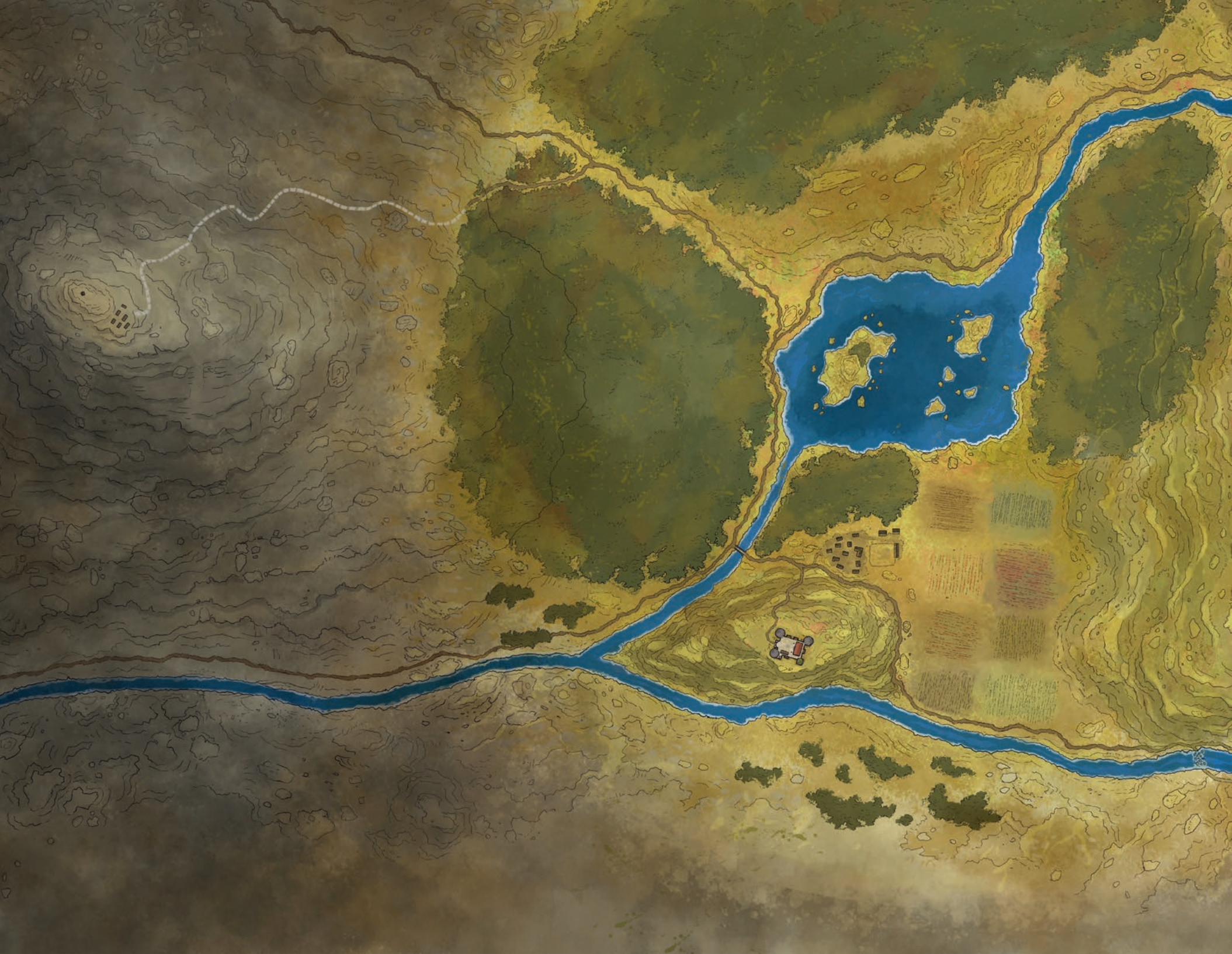

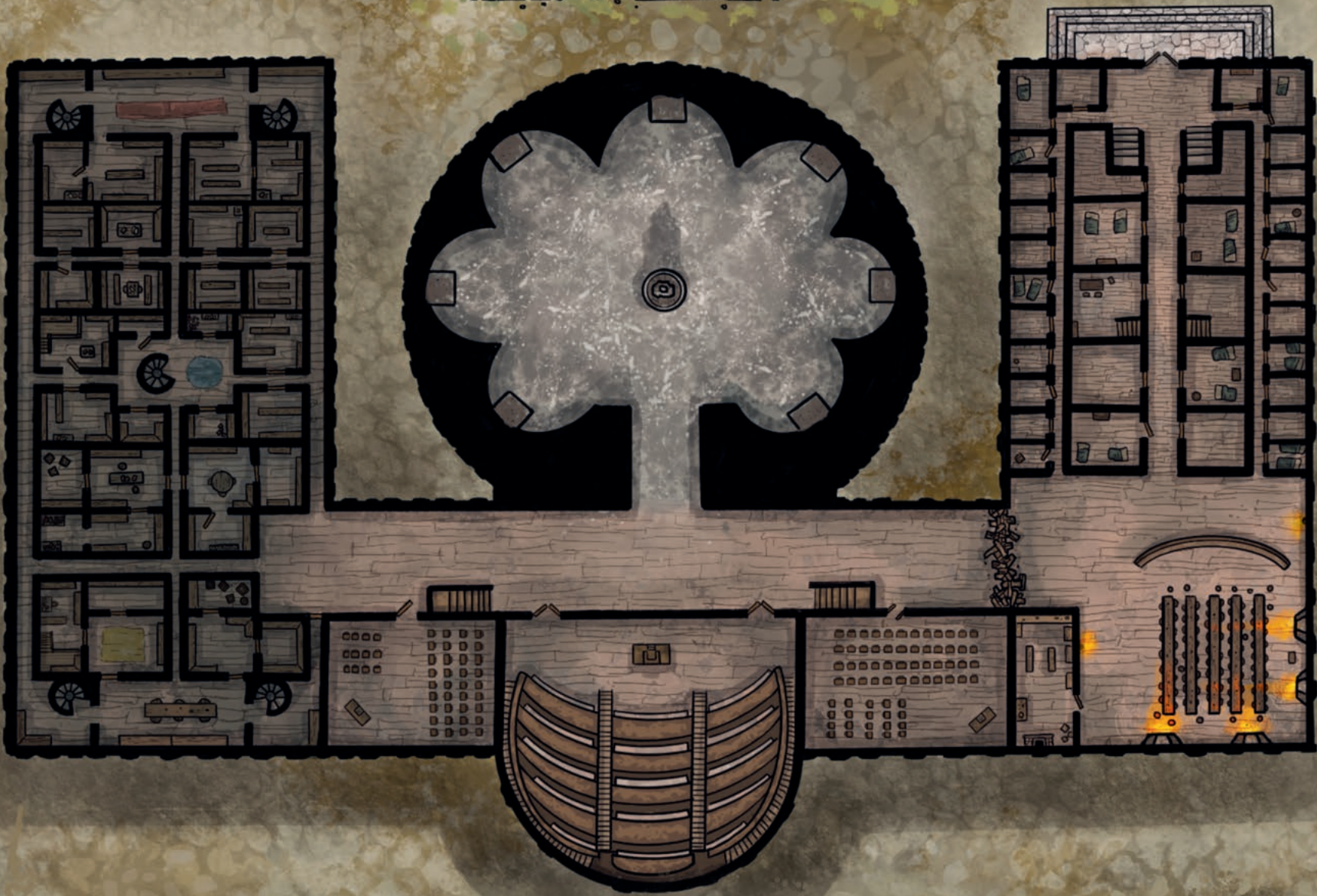

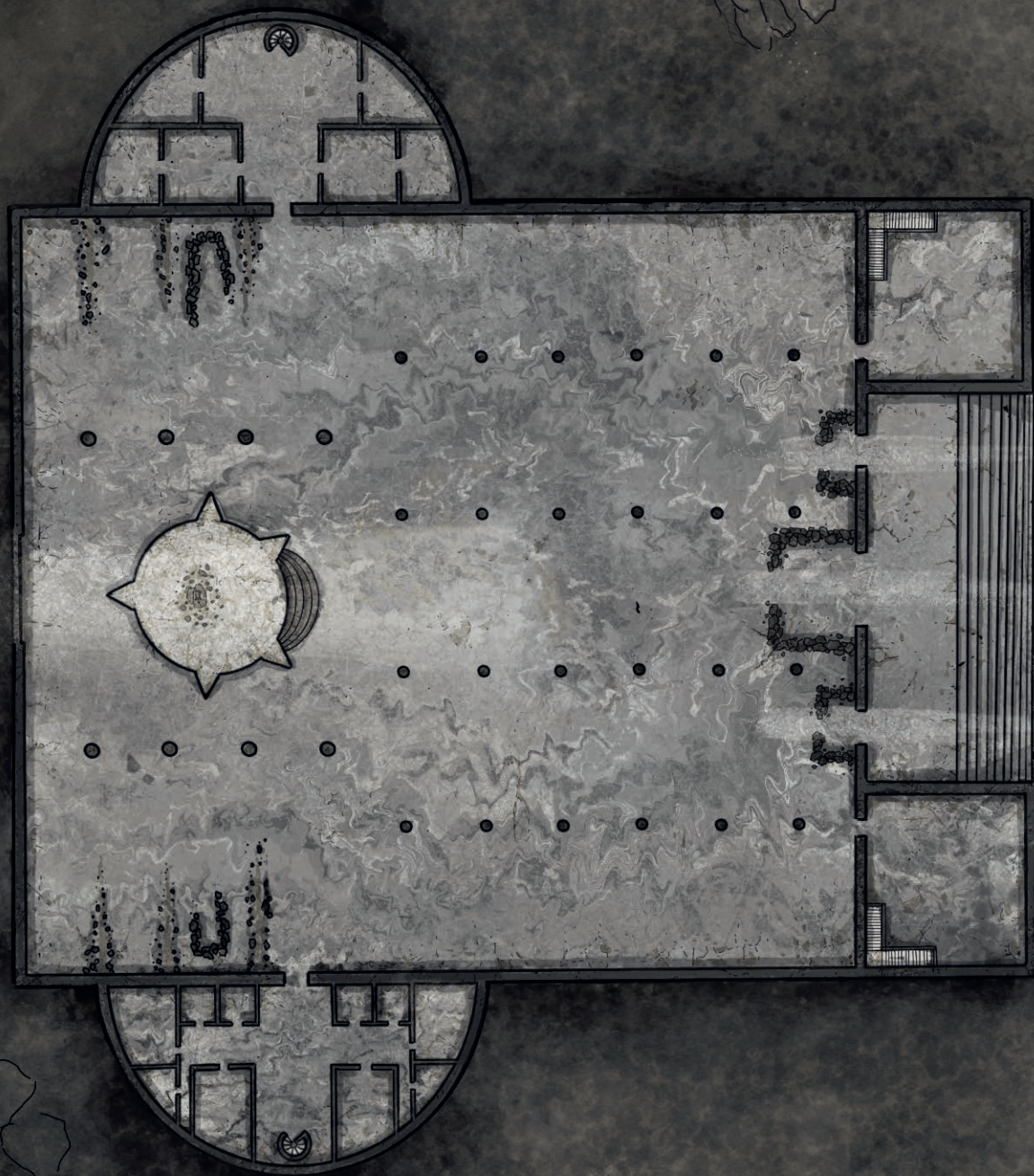

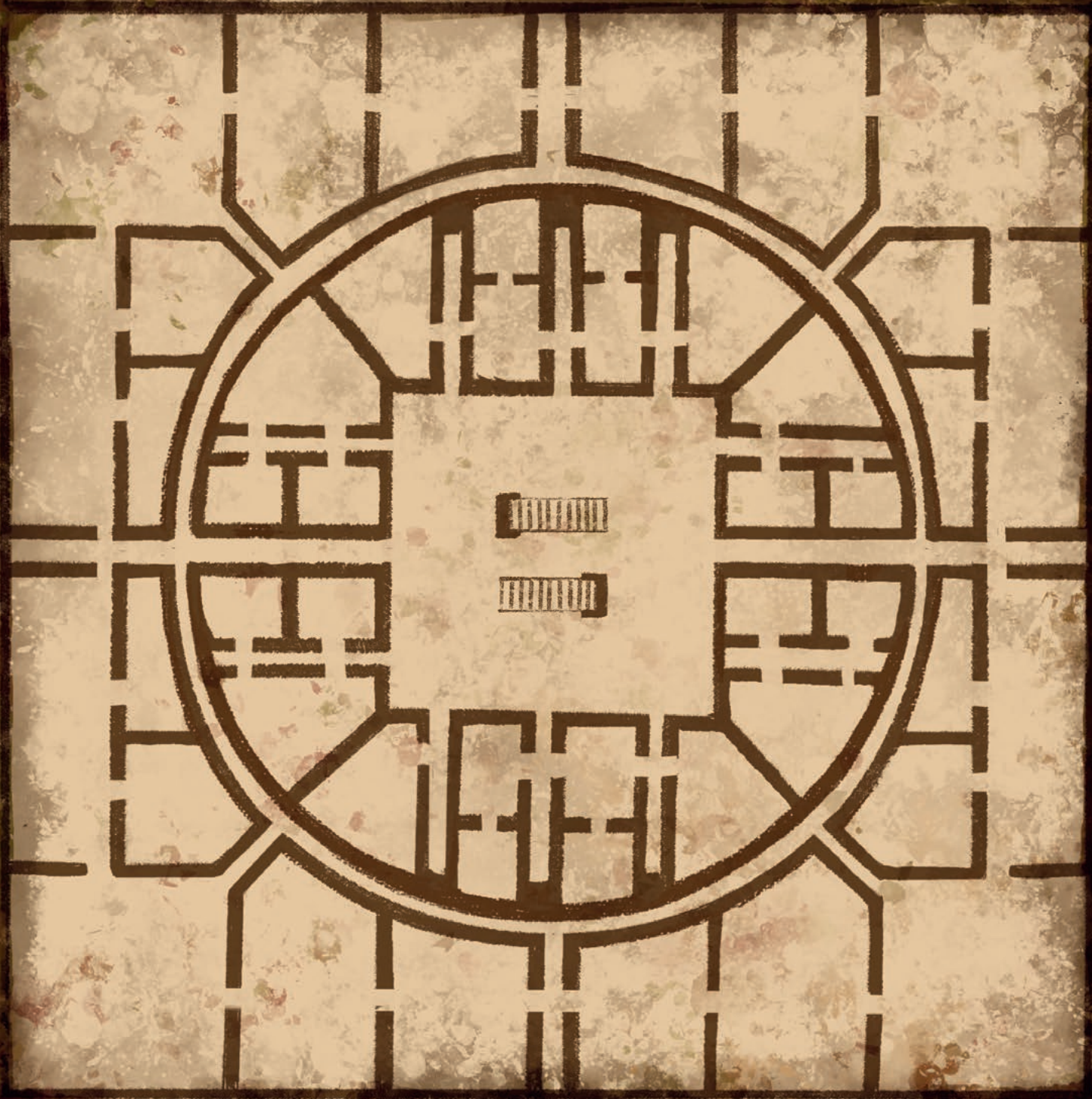

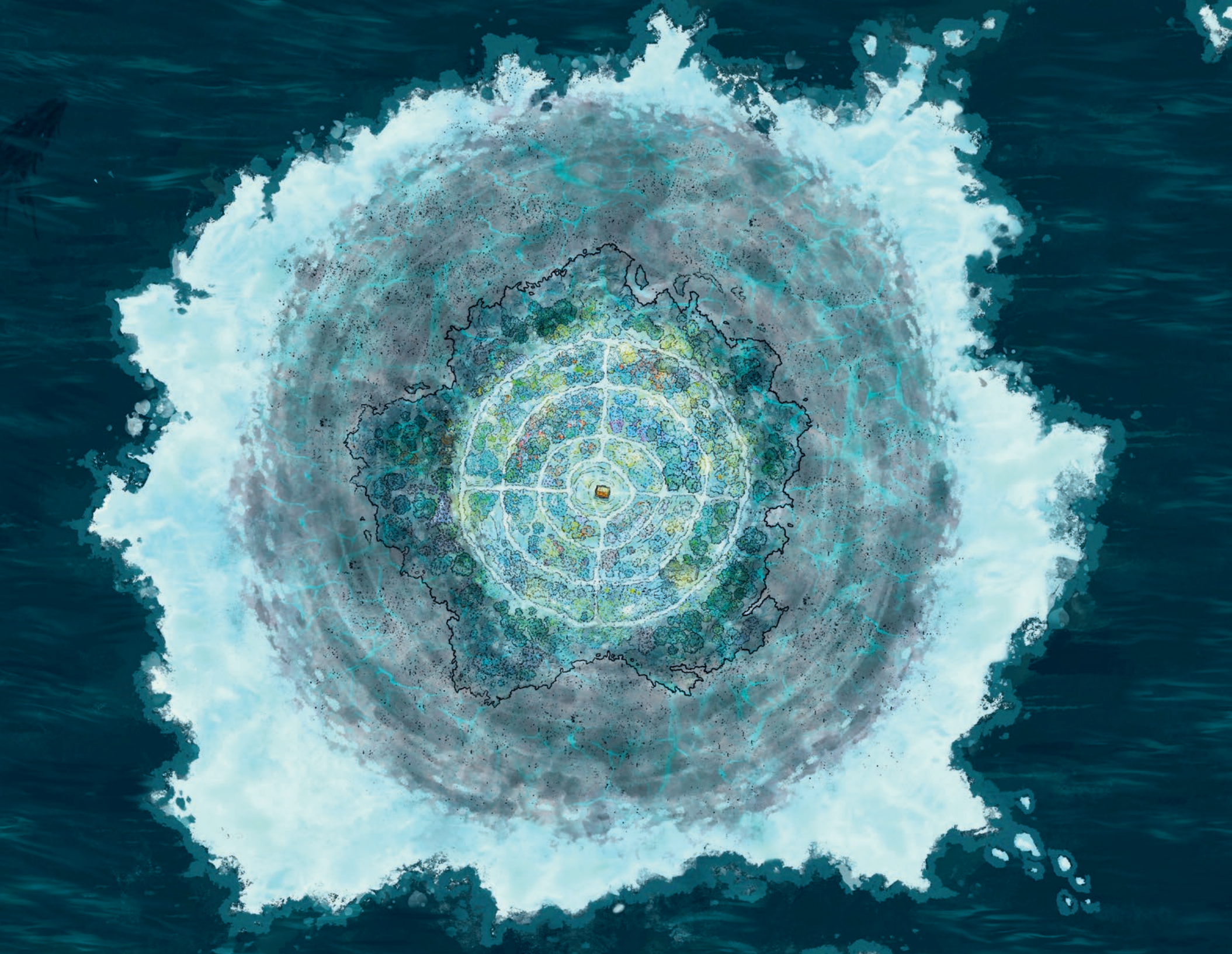

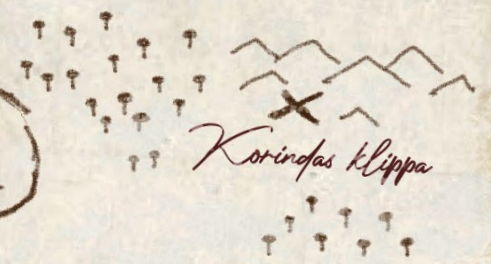
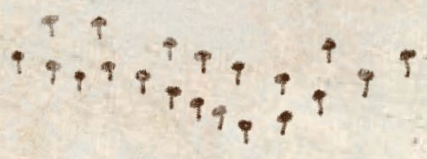

Stott Brigo

Korindas klippa

Katepalen

Erganota

Rapport 22:16:21b

Vid närmare eftertanke (och i tillägg till resonemangen om termen "Nair" samt förekomsten av symbolen vi numera vet är förknippad med den symbariska gudomen Dakothnic) måste det hållas som högst troligt att Berkyddarens prästerskap hade sitt högkvarter förlagt till en plats utanför Lindaros. Notera att detta också antyds av Mutsatserna presenterade i Rapport 21:04:4 och 22:03:27f-b, vilka behandlar prästerskapets utanförskap och tvister med stadens auktoriteter.

Baserat på det vi nu antar oss veta kan vi med goda skäl också förmoda att huvudtemplet (alt. -templet) låg öster om Lindaros och inom två till tre dagsmarschers avstånd. Vi vill föreslå att detta föranleder en närmare undersökning och analys av Stenekes kastell på ätten Arobels ägor - det uppfördes visserligen långt tidigare, men vi har klara indikationer på att det restaurerades och användes under Lindarernas tid.

Rapport 22:24:9

I realiteten är det för tidigt att säga något om innebörden i texten på glascylindrarna som (enligt Ordo Magicas register) återfanns i kammaren intill det som benämns Beskyddarens krypta. Ännu återstår mycket arbete innan alla bitar och skärvor har lagts samman, och skriften tycks innehålla tecken som härrör från äldre tider, men entusiasmen över de fragment vi tycker oss kunna uttyda är så stor att en preliminär rapport bedöms vara av Drottningens intresse.

Allt tyder på att cylindrarna återger viktiga skeenden i lindarernas historia, kanske i synnerhet sådana som är kopplade till Beskyddarens orden. Vi har ännu bara genomfört en inledande analys av ett (1) textsegment; osäkerheten är stor men vi kan med rimlig visshet uttyda orden "imperiets högsäte" (sannolikt Symbar), "tronens törnen" (alt. växtbeklädnad) samt "Nairs förfäder/föregångare". Med lägre säkerhet kan vi sätta samman orden till en mening med följande ungefärliga innebörd: "tronens törnen räddades av Nairs förfäder från imperiets högsäte".

Vi bör förstås undvika att dra några som helst slutsatser utifrån ett så bristfälligt material. Men om analysen inte ställs helt på ända av framtida insikter torde vi snart kunna etablera en tydlig koppling mellan Beskyddarens orden (nairerna) och Dakothnics prästerskap. Återkommer med en fullständig analys innan nästa sammanträde.

Rapport A.33.415

Esporterade idag Baron Oranei till möte med Mästaren i centraltornets topp. Endast levande medverkade. Hörde bara brottstycken genom trapphuset. Tal om platser som måste "skyddas från de upphöjda": ganska säker att Haaras och Odeshall nämndes, och något som lät som "Otildas arkoretum". Prätade kort och förtroget med Baronen efteråt. Han sa att de märkt ut ett antal skyddsvärda platser på vägkartan.

På sättet han sedan tvingade mig att svära tystnad inför apostlar och domare, och baserat på att ordet "upphöjda" användes, håller jag det för troligt att Mörkermästaren konspirerar bakom sina vändöda rådsherrars ryggar. Varför återstår att klarlagga. Ska försöka få tillträde till kartan.

Er tillgäme.

Fänrik Faranei av Daal

Kära syster

Måste fatta mig kort. Åreser i gryningen, för att å
baronens vägnar observera Domare Morlankors försök att
stoppa den alberiska arméns segertåg. Då risken finns att detta
blir min sista resa måste jag skyndsamt meddela att jag äntligen
har funnit svar på din trängande fråga: västen Rosae lever
och frodas, på samma plats där du en gång såg den. Och
rörande framtiden kan du vara lugn. Västplatsen är utmärkt
på en karta över skyddade områden, gömd där varken apostlar
eller domare kan komma åt den.

Jag hoppas att denna nyhet ska fylla dig med glädje, och att
min egen framtid ska visa sig bli både rikare och längre än jag
för tillfället befarar.

Med Prios värme, din tillgivne systerson

Francois av Daal

Näddes av bud från kära Moder
Arelia. Erganotas tempelstad har
fått tillskott i form av kuriösa gäster
från den kalla nord, på flykt sedan
deras hem "förfärligen förintats",
vad det kan betyda. De är icke
ohända i tempelstaden men har nu
kommit för att stanna, följare av
Beskyddaren i en (enligt abbedissan)
underlig gestalt inspirerad av det
gamla Symbarooam.

Nykomlingarna skulle sannolikt
komma på kant med oraklen, och
att medla i religiösa dispyter har jag
inget intresse av. Men nyfikenheten
bränner, som den förälskades längtan
efter objektet för sin trängtan. Om
slottsfrun förvägrar mig att företä
resan ska den förment "blide" visa
sin sanna natur!

En kort anmärkning rörande desertören från Slaget vid Ödeshäll: han tedde sig samlad och uppriktig, men hans påståenden var som förryckta. När striden redan var över fann han sig jagad av en grupp dragouler (tre av dem bärande alberisk vapenrock). Med högerarmen obrukbar, fångad mellan en ravin, en bergvägg och en opalstorm, fanns bara en väg att fly - in i den rasande, svarta stormen. Han piskades och revs, men kom ut på andra sidan utan värre än blånader och blödande köttår. Dragoulerna däremot, han hävdar att de "nöttes ner som sandlott för höst vinden", att de förintades på femton steg.

Galen, som sagt, på rak kollisionskurs med Krigsrådets bildade antaganden om opalstormarnas natur. Bli galgen för honom, vilket inte är någon förlust. Med den armen kan han ändå aldrig svinga svärd igen.

och det råder icke någon tvekan om att högst ärade Artel av
Nereos insats gjorde skillnaden mellan seger och förintelse. Den
unge pyromantikern, skolad av ärkemagiker men helt oprovad
i fält, såg ut att fly med sina noviser när beskedet om den
annalkande hären nådde oss. Kapten Seremol var dock tvungen
att be om ursäkt: ärade Artel sökte sig uppför bergssidan för
att få bättre utblick över dalgången, inte i syfte att desertera.
Det har under en tid (i begränsade kretsar) talats om
eventuellt negativa följdverkningar av våra mystikers bidrag
till krigslyckan, men detta misstänkliggörande är en skam. Jag
har själv tvingats bidra med skildringar till den omfattande
utredning som initierades av Ärkemagiker Elionara Gulkatt
men som inom kort stoppades av Krigsrådet, och jag ångrar det
bittert — i synnerhet sedan materialet (enligt säker källa)
aldrig förstördes utan förpassades till Rådsarkiven i djupet
under Den heliga eldens katedral.

En sak är säker: hade det inte varit för de revor vår
pyromantiker öppnade i marken under fiendens fötter, för den
magma som steg ur revorna att förinta de döda, ja då hade

Esto di acceptata, in eu benit accepta
är ju så väl man kan önska. Ja, ärade Othelia
och alla Svartrotens mödrar hade varit stolta
över det vi har åstadkommit här i Spuma,
och vi skulle aldrig ha lyckats utan ert
benägna bistånd, kära Arelia. Aldrig har väl
stadens namn varit så passande som nu!

Er tillgivne

Överstepräst Alamandor
av Dakothnes orden

ALEVIA

ALIVER

AMFRED

ARGATON

DOROTA

ELIANA

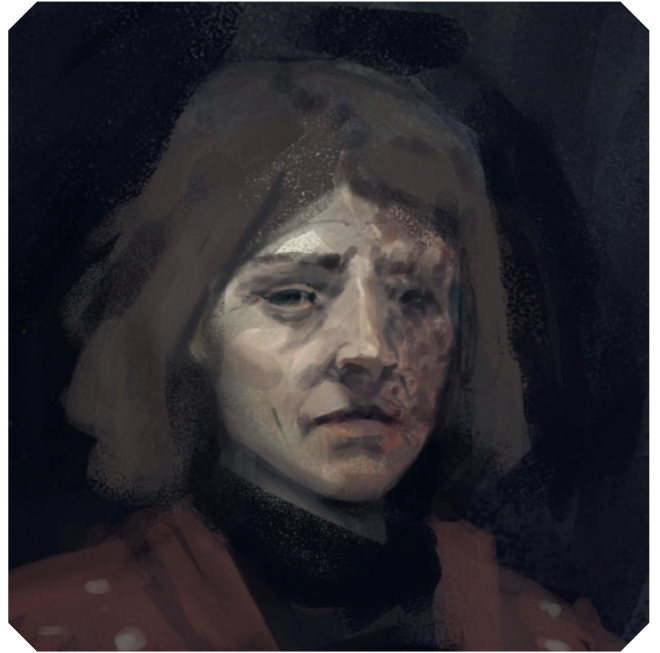
FREDEK

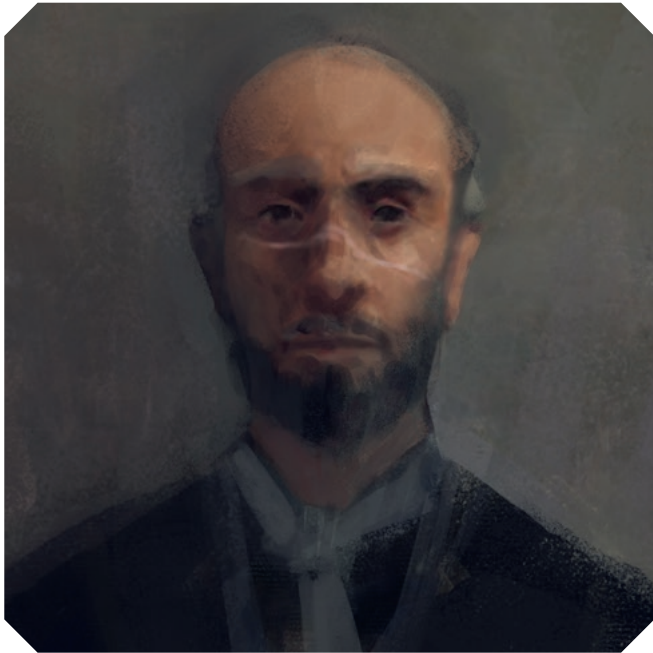
IASOGOI

KALTHAR

KORINTHIA

MADAR

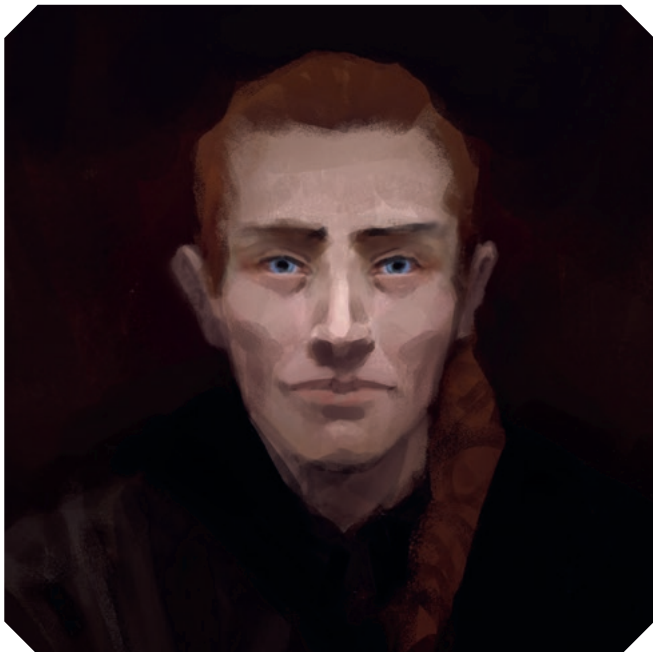
OREAGO

REVINA

ROLFO

VILMÍNA